

[Industriministeren]

på de spørgsmål, som kommer fra erhvervsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om en kommunal iværksætterpolitik.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 3/10 85).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Det er et centralt mål for regeringen at fremme udviklingen i det private erhvervsliv. Der er i de kommende år behov for, at der skabes mange tusinde nye arbejdspladser. For at dette kan lade sig gøre, må der skabes et godt erhvervsklima, der kan stimulere eksisterende virksomheder til at udvide produktionen og stimulere tilgangen af nye virksomheder.

Regeringen er derfor enig med forslagsstillerne om, at der må gøres en særlig indsats for iværksættere. Jeg vil senere i denne folketingssamling sammen med undervisningsministeren afgive en redegørelse til folketinget, hvori vi vil sammenfatte regeringens syn på en samlet iværksætterpolitik.

Det foreliggende beslutningsforslag om en kommunal iværksætterpolitik rejser to helt centrale spørgsmål. Skal kommuner have adgang til at skyde penge ind i erhvervsmæssige investeringer, og hvordan stimulerer man bedst etableringen af nye virksomheder?

Hvad angår det første spørgsmål, bliver jeg nødt til at gentage, hvad jeg har sagt ved mange tidligere lejligheder: regeringen kan ikke gå ind for, at kommunernes muligheder for at skyde kapital ind i erhvervsvirksomhederne udbygges. I det omfang der overhovedet skal ydes finansiel bistand til det private erhvervsliv, bør beslutningen herom træffes i statslig regie. Hvis vi begynder at fravige dette princip, risikerer vi hurtigt at komme i den situation, at kommunerne overbyder hinanden i konkurrencen om at tiltrække nye virksomheder. Dette kan hverken samfundet eller de enkelte kommuner være tjent med.

For at besvare det andet spørgsmål: hvordan stimulerer man bedst etableringen af nye virksomheder, må man tage udgangspunkt i, hvilke forhold der aktuelt hæmmer etableringen af nye virksomheder. Jeg tror således ikke, at problemer med at tilvejebringe den nødvendige kapital generelt er en afgørende hindring. Regeringens økonomiske politik har medført, at det er blevet billigere at låne penge. Samtidig er tilgangen af risikovillig kapital øget betydeligt.

Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke er behov for, at det offentlige stiller kapital til rådighed for erhvervsinvesteringer ud over, hvad der sker gennem låneordningen for håndværk og mindre industri og egnsudviklingsordningen.

Konkret kan det naturligvis godt være vanskeligt for en iværksætter at tilvejebringe den nødvendige startkapital. Det kan bl.a. skyldes, at der ikke er tale om et levedygtigt projekt, men det kan også hænge sammen med manglende kendskab til finansieringsmulighederne eller manglende evne til at fremlægge et tilstrækkelig gennearbejdet beslutningsgrundlag. Det er derfor regeringens opfattelse, at iværksætterpolitikken bl.a. må sætte ind over for problemer af denne karakter.

Samtidig må det erkendes, at iværksættergruppen er en meget sammensat gruppe. De problemer, som iværksætteren kommer ud for, vil således være meget forskellige alt efter iværksætterens personlige baggrund og alt efter, om det drejer sig om etablering af en enmandsvirksomhed inden for et servicefag eller f.eks. om etablering af en fremstillingsvirksomhed inden for et højteknologisk område. Bredden i iværksætterens problemer